

Prehistoryczna sensacja z Podlasia w Poznaniu!

Wystawa „Sacrum et profanum. Rytuał i codzienność u schyłku epoki kamienia”, przygotowana przez Dział Archeologii Muzeum Podlaskiego w Białymstoku przy współpracy merytorycznej Instytutu Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, prezentowana jest w [Muzeum Archeologicznym w Poznaniu](#).

Krzemienne groty strzał odkryte w Supraślu

Kamienne ostrze sztyletu – symbol prestiżu i pozycji społecznej prehistorycznych przybyszów

Kamienna płytkka – symbol tożsamości rodowej (?) złożony do ziemi około 4500 lat temu

Dokumentacja rysunkowa jednego z odsłoniętych depozytów

Charakterystyczny fragment naczynia Pucharów Dzwonowatych odnaleziony w Supraślu

Odsłanianie jednego z depozytów obrzędowych złożonych na szczycie wyspy w dolinie rzeki Supraśl

Fragmenty naczyń i krzemienny grot strzały złożone w jednym z odkrytych depozytów

„Sacrum et profanum. Rytuał i codzienność u schyłku epoki kamienia” to wystawa prezentująca wyniki badań wykopaliskowych, realizowanych w ciągu ostatnich lat w okolicy Supraśla, na terenie Puszczy Knyszyńskiej. Ekspozycja przygotowana została przez Dział Archeologii Muzeum Podlaskiego w Białymstoku przy współpracy merytorycznej Instytutu Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Po

prezentacji w białostockim Ratuszu nadszedł czas na jej szersze upowszechnienie.

Do tej pory poza Białymstokiem wystawa była prezentowana w Muzeum Archeologicznym w Krakowie. Od maja do listopada 2017 r. obejrzało ją 8 tys. zwiedzających!

Niewiele współczesnych odkryć można określić mianem przełomowych, zmieniających postrzeganie prehistorii zarówno regionu, jak i całego pogranicza Wschodniej i Zachodniej Europy. Bezspornie do takich należą odsłonięte w Supraślu pozostałości unikalnych obiektów obrzędowych zachodnioeuropejskiej społeczności Pucharów Dzwonowatych, utożsamianych z procesem wykształcania się wczesnych „elit” europejskich, co miało miejsce w III tys. p.n.e. Wśród odkrytych obiektów archeologicznych, pochodzących z tego czasu znalazły się takie, które miały charakter obrzędowy, mieszkalny i gospodarczy. A zatem przenikające się – świętość i codzienność – obydwie sfery życia człowieka prehistorycznego, stanowiące nierozdzielna całość, stały się kolejnym wyzwaniem dla archeologów. Jakie znaczenie miałyby ich prace, gdyby jej celem nie było podjęcie próby przedstawienia szerszej publiczności wizji ówczesnych zdarzeń – stworzenie swoistej opowieści o ludziach sprzed tysięcy lat.

[Czytaj więcej o sensacji archeologicznej w Supraślu](#)